

Penya el Setrill

Pujada a Morella en dos dies: 1r dia. Dissabte 25 d'abril de 2009

text TONYO FIBLA

Com ja és tradició, la Penya El Setrill va organitzar la VI pujada a peu a Morella i, com també és tradició, després de la foto, fotos, de grup a la porta de l'església de Sant Bartomeu comença la pujada a la capital dels Ports.

Com és normal la marxa es va desenvolupar sense cap incidència negativa.

A bon ritme anem seguint el camí que de Sant Mateu i en aplegar a la falda de la Tossa parem un moment per a reagrupar-nos, pocs minuts, ja que com tots els participants tenen bona cama el grup anava més o menys al mateix ritme i anava poc dispers.

Càlig ens queda a la dreta, i anem en busca de Cervera.

Poc abans d'aplegar al poble que dona nom a la rambla parem a pegar un mos. Ja és hora d'esmorzar. Peguem una espena més, passem la rambla i ja estem a Cervera. Al bar de la plaça ens espera l'organització de la marxa fent el carajillo després d'un bon esmorzar. Els marxants fan la cerveseta o el cafè, segons gustos, i a continuació pugem al castell per a veure les bones vistes que des d'ací es poden albirar.

Seguim per la rambla i quan la deixem comença un cert descontrol: l'encarregat passant de tot, es dedica a fer espàrrecs. Quina poca vergonya! La gent mig perduda pels camins i ell buscant espàrrecs per a el diumenge per la nit fer-se unes bones truites i omplir el pap.

Qui més qui menys li va haver de fer una escolteta. Però el bon humor i saber estar de la gent, i de l'encarregat que accepta tota crítica, van suplir qualsevol problema. Caminem per a fer esport si sobretot passar-ho molt bé.

Vora la Via Augusta parem a dinar. Ja és hora! Allí està la intendència per a servir-nos un gotet, o dos, de vi i aigua, molta aigua per a hidratar-nos. No pot faltar un caferet per a després de l'entrepà.

Un altre detall molt positiu és que les pastes que van sobrar de la presentació del dia anterior del llibre "Pastes i dolços de Benicarló" van ser repartides entre

els participants. Per a l'any que ve ja poden preparar una altra presentació gastronòmica.

Després de dinar passem el riu i en poc temps, sobre dos quarts de cinc estem a Xert, final de la primera etapa.

Avui és Sant Marc, patró de la vila, i la gent han pujat a l'ermita. El poble està ple de barreres per als bous que faran més tard.

La novetat d'enguany: la recepció a l'ajuntament per part de les autoritats locals.

Nota.- La setmana que ve us contaré la segona etapa de la marxa ja que com no la vaig fer. Espero que me'n fancen cinc cèntims.

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyoles
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 96A 47 47 63

Número 681- 1 maig 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

La meitat del sistema
educatiu s'atura

en una jornada de vaga

Natació: Fantàstics Marc Fresquet i Miguel Piñana

El món educatiu es manifesta a Benicarló davant la precarietat del sistema

La meitat del sistema s'atura en una jornada de vaga en la que van participar pares, mestres i alumnes. El conseller Font de Mora garanteix que en 16 mesos estarà construïda la nova escola, tot i que reconeix que és van perdre els papers d'aquesta escola. Es posa sobre la taula una nova polèmica, ara, amb l'Escola Oficial d'Idiomes (EOI)

text REDACCIÓ

La comunitat educativa ha celebrat aquesta setmana una vaga que convocava la Plataforma per l'Ensenyament Públic per posar sobre la taula els greus problemes del sector. Les xifres són incontestables. A la nostra població els dos instituts van secundar-la tot i que desigualmente. A l'IES Joan Corominas el seguiment va rondar el 50 per cent englobant tant els cicles formatius com l'ESO, segons va explicar el director del centre Paco Delcastillo. A l'IES

Ramón Cid el seguiment va ser major i per la vesprada al centre pràcticament no hi havia ningú. Malgrat les xifres la Conselleria va titllar de fracàs la jornada de protesta. Segons les dades obtingudes a mig matí la participació va ser del 21,7 per cent. El director general de Personal, David Barelles, va qualificar de "rotund fracàs la vaga de docents el que evidència que no existeix justificació laboral ni tècnica per realitzar aquesta jornada i que té una clara intencionalitat política".

Les xifres donades a conèixer per un dels portaveus de la

Plataforma, Àlvar Anyó, la vaga al Maestrat i Ports va ser seguida per un 50% dels centres de primària i secundària. "En alguns centres no l'ha fet ningú, com a Morella, a Sant Mateu, al número 4 de Benicarló o a Càlig", va explicar. En altres casos l'estructura dels centres, com en els Col·legis Rurals Agrupats (CRA), els serveis mínims van impossibilitar una participació major", va afegir. Un autobús amb gent de Benicarló, Vinaròs i Peníscola es van desplaçar la vesprada de dimarts a Castelló per a participar en la protesta.

Mediarec destaca en el panorama audiovisual Espanyol

La productora audiovisual Mediarec ha desenvolupat el disseny gràfic de la sèrie de TVE "Aromes de elBulli". El prestigiós restaurador Ferrán Adrià ha dipositat la seva confiança en l'empresa benicarlenda, que ha estat l'encarregada de plasmar l'essència de la filosofia creativa del gran cuiner català. El treball realitzat consisteix en la creació de la imatge gràfica dels tretze capítols que componen la sèrie, que farà un recorregut per diferents aspectes del món gastronòmic creat al voltant d'Adrià.

Per a Jordi Marzá, director de Mediarec, l'encàrrec ha suposat "tot un repte en la meua carrera professional en el món dels audiovisuals" que ha assumit "amb molta il·lusió i responsabilitat". A partir d'unes línies bàsiques de treball marcades per Adrià, "hem desenvolupat els títols d'inici i tancament dels capítols, els crèdits i tota la imatge gràfica que caracteritzarà la sèrie". Recolçant-se en els últims avanços tecnològics, el tàndem compost per Jordi Marzá i Amparo Jovaní ha creat "un disseny molt simple, però que tanca l'esperit de elBulli". El repte era "saber captar la línia de treball que ells ja duen desenvolupant des de fa molts anys" i que caracteritza l'empresa del restaurador català.

Una de les majors dificultats a l'hora de desenvolupar el projecte ha estat la distància que separa la seu de Mediarec i la de Visual 13, productora encarregada de la realització de la sèrie. No obstant això, les noves tecnologies s'han posat del costat dels creatius i han possibilitat que el treball es desenvolupi amb "certa normalitat". Jovani recorda que "a través de FTP els enviàvem els dissenys i les propostes estàtiques. Una vegada acceptades, desenvolupàvem les animacions que apareixeran en la sèrie". Era tal vegada el moment més delicat, ja que tot el treball havia de ser supervisat per Ferrán Adrià. "Li hem enviat correus a diferents llocs del planeta, ja que és una persona que viatja molt", assegura Jordi Marzá. El procés creatiu de Mediarec es tancava una vegada rebien el vistiplau del restaurador. En aquest moment Sylvia Petite s'encarregava d'acoblar el disseny a les imatges que apareixeran en la sèrie.

Sota el títol "Aromes de 'elBulli'", La 2 oferirà en la primera setmana de maig tres documentals sobre el restaurant de Cala Montjoi. Serà l'estrena de la sèrie que Ferrán Adrià ha concebut com catàleg audiovisual del món gastronòmic que ha desenvolupat al seu al voltant i que anirà destinada al nou canal Cultura que TVE ha creat per a emetre en TDT. El premiat cuiner català és el primer patró que la televisió pública té en aquesta nova iniciativa audiovisual. Així, la sèrie "Aromes de elBulli" començarà a emetre's el 5 de maig a la 2 i el projecte es presentarà en Cannes. L'obra completa podrà veure's en el Canal Cultura.

Adrià està considerat el millor cuiner del món i la seva rellevància cultural ha estat destacada en múltiples ocasions. Ha estat el primer restaurador que ha participat en l'última edició de La Documenta de Kassel. Va Ser investit doctor honoris causa per la Universitat de Barcelona en 2007 i per la Universitat de Aberdeen (Escòcia) en 2008. El passat mes de desembre va signar un acord de col·laboració amb la Universitat d'Harvard (Massachusetts) per a seguir innovant i investigant.

El restaurant del que és co-proprietari, elBulli, acumula també nombrosos guardons. Adrià va entrar a treballar en el restaurant en 1984 i des de 1990 és propietari juntament amb Juli Soler. El restaurant ha estat triat durant cinc anys consecutius com el millor del món.

Després de les espectaculars semifinals Tufarret i Jon es jugaran el títol de lliga

text REDACCIÓ

Al frontó de l'IES Joan Corominas de Benicarló es van disputar la passada setmana les semifinals del Torneig Individual. Dos partides amb espectacle per els molts aficionats que allí es van donar cita, classificant-se per la final, que es disputarà el diumenge, 24 de maig, TUFARRET i JON, dos germans que estan donant molt que parlar entre els aficionats a la pilota valenciana.

En la primera semifinal va defraudar Jordi en el seu inici, ja que TUFARRET, recolzant-se amb un sacada molt ajustada a la paret, va col·locar un 10-0 que va ser una rèmorra per al seu rival. Tot i els esforços de Jordi per ficar-se de ple en la partida, amb diversos punts molt treballats, i després de sumar sis punts consecutius, una vegada recuperada la sacada, TUFARRET va tornar a posar punts pel mig i va acabar la partida amb un contundent 31-16.

La segona partida va resultar més espectacular, amb punts de gran qualitat dels dos contendents, encara que JON sempre va portar la iniciativa en el marcador, va haver de sofrir molt per a fer-se amb la victòria. Esteller va mostrar tota la seua progressió en este esport i va lluitar fins al final obligant JON a entregar-se a fons, sobretot quan sols li faltava un punt per la victòria, cosa que va aconseguir amb una bola impossible de contestar i tancar el marcador amb 31-24.

Els dos germans es jugaran el títol de lliga d'ací a un mes, el diumenge 24 de maig en el mateix frontó, i tindran com a pròleg diverses partides que organitzarà el club Arrea-li Bona Benicarló.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

Domingo: "Tenim dret, com el que més, i farem tot el possible per no perdre cap servei."

ve de la p gina anterior

Segons ha pogut saber la Veu per part d'alguns pares, les associacions de mares i pares -també convocants de la protesta- no van enviar les cartes informant que no es dugueren els fills a les classes per la vaga. Tan sols a algunes escoles es va informar d'aquesta circumstància.

Un 70% del professorat va secundar la vaga convocada per la Plataforma per l'Ensenyament Públic i un 90% de l'alumnat no va acudir a les aules, atenent la convocatòria de la FAPA perquè els pares i mares no dugueren els seus fills a escola. "Podem afirmar, per tant, que es va aturar el sistema educatiu valencià", van assenyalar els organitzadors en un comunicat. L'èxit del seguiment de la vaga per part del professorat i de l'alumnat, amb el suport de pares i mares, confirma el malestar de la comunitat educativa amb la Conselleria d'Educació, que ha estat incapaç de donar una resposta satisfactòria a les demandes de la Plataforma per l'Ensenyament Públic després de dos mesos de negociació. Aquest malestar s'ha visualitzat perfectament en les manifestacions convocades a les tres capitals valencianes, amb una participació de 6.000 persones a Castelló, 15.000 a Alacant i 50.000 a València.

Reunió amb el conseller

Per altra banda, tot i que continuant amb el tema educatiu, l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va sortir molt satisfet de la reunió mantinguda amb el conseller Font de Mora i alts càrrecs de Cultura, Ciegsa i Planificació Econòmica. En la reunió es va abordar la situació dels centres educatius de la localitat. Segons va donar a conèixer el mateix Domingo, el conseller va comprometre la urgent tramitació i construcció

d'un col·legi prefabricat mentre paral·lelament el Consistori treballa en la urbanització dels seus accessos i connexió del solar a la UA-7 amb els serveis del casc urbà.

Domingo va desvetllar, però sense citar al càrrec en qüestió, que aquest projecte de Benicarló "ha patit problemes i els papers es van perdre pel camí". Per fortuna -va explicar l'alcalde-, "ara ja tenim els contactes directes amb Ciegsa, que licitarà el projecte i en 12 mesos tindrà l'obra executada", de manera que "en el curs 2010-11 els xiquets podrien començar els seus estudis en el nou col·legi, amb el que en una legislatura haurem construït dos col·legis a la localitat". Domingo també va assenyalar que la tramitació en la reforma de l'IES Ramon Cid va més avançada que la de l'IES Joan Corominas. Serà el proper mes de maig quan s'aprove el projecte bàsic d'execució i les obres començarien al febrer de 2010.

Satisfacció per l'EOI

El primer regidor benicarlando també va sortir satisfet dels compromisos assolits amb l'Escola Oficial d'Idiomes (EOI) perquè puga instal·lar-se definitivament a Benicarló. "No vull entrar en polèmiques amb Romeu però vaig sortir força

content de la reunió, tenim terrenys per al futur i posaríem allò necessari", va assenyalar. I tot seguit va treure pit i va fer una dissertació sobre la importància de Benicarló a la comarca. "Som 27.500 habitants, no ens hem cregut fins ara el que som i tenim dret, com el que més, i farem tot el possible per no perdre cap servei, perquè ens ho mereixem", va indicar. No obstant això, va posar sobre la teulada de la Conselleria pronunciar-se d'una manera clara sobre aquest tema.

L'Ajuntament inicia l'expedient per a l'Escola Infantil Municipal

L'Ajuntament de Benicarló ha iniciat l'expedient per a la creació de l'Escola Infantil Municipal de primer cicle que s'ubicarà a l'antiga seu de l'Escola de la Mar Irla. De moment, l'Ajuntament ha sol·licitat als serveis tècnics un informe per determinar les unitats o aules que es podran disposar i establir les possibles remodelacions que s'han de dur a terme a l'edifici per complir amb la normativa que regeix l'ús d'escoles infantils de primer cicle (de 0 a 3 anys).

La Fundació Bancaixa, propietària de l'edifici, cedirà a l'Ajuntament de Benicarló les

Enric Escuder va reclamar dimecres instal·lacions educatives de qualitat a la localitat

ve de la pàgina anterior

instal·lacions on s'ubicarà l'escola infantil municipal, que tindrà cabuda per a uns 180 xiquets i xiquetes de Benicarló. Està previst que pròximament es firme el conveni de cessió entre les dos entitats, Bancaixa i l'Ajuntament.

IES Coromines

El regidor i portaveu socialista a Benicarló, Enric Escuder, va reclamar dimecres instal·lacions educatives de qualitat en la localitat. Aquest dirigent socialista es va solidaritzar amb els col·lectius que aquesta setmana han reclamat una educació i sistema educatiu de qualitat i va qualificar de "paradigma del que és l'educació per al PP", l'estat de "ruïna i abandonament total", que suposa l'aula de metall de l'IES Joan Coromines que, amb una superfície de 443 metres quadrats, es troba inutilitzada i serveix com a magatzem de taules i cadires trencades.

D'altra banda el regidor titllà d'"impossible" l'anunci realitzat per Domingo després de la seua reunió amb el conseller Font de Mora pel que fa al fet que la Conselleria executaria el col·legi Àngel Esteban perquè estigués operatiu el curs 2010-2011. "Ens sorprendria que en 16 mesos estigués el col·legi i els vials fets", va assenyalar. El regidor va lamentar, a més, que "l'alcalde haja creat una batalla entre Benicarló i Vinaròs per l'EOI que no és tal, perquè la Conselleria no ha fet encara cap oferta seriosa d'edificis, mestres i oferta educativa". El PSPV es va adherir a les reivindicacions de la Plataforma que ha protestat contra la situació del sistema educatiu valencià. Escuder va exigir l'alcalde que surta a denunciar el nom del funcionari,

28A VAGA a l'ensenyament Aturem el sistema educatiu!

Manifesteracions a les 19h
València (Plaça Manises)
Alacant (Direcció Territorial)
Castelló (Direcció Territorial)

10 RAONS PER A MANIFESTAR-TE

- 1 XARXA DE CENTRES DEFICIENT 2 VOLEM 0-3 ANYS PÚBLICA
- 3 MANCA DE PROFESSORAT 4 FALTEN EDUCADORS I FISIOTERAPEUTES 5 MATRICULACIÓ NO SELECTIVA 6 MÉS ESPECIALISTES EN LLENGÜES ESTRANGERES 7 EXIGIM EL REQUISIT LINGÜÍSTIC 8 NO A L'EPC EN ANGLÈS 9 PROGRAMA REALS CONTRA EL FRACÀS ESCOLAR 10 ENSENYAMENT PÚBLIC I GRATUÏT

www.fontdemoradimissio.org

PLATAFORMA PER L'ENSENYAMENT PÚBLIC

OÉ, OÉ, OÉ OÉ!!!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

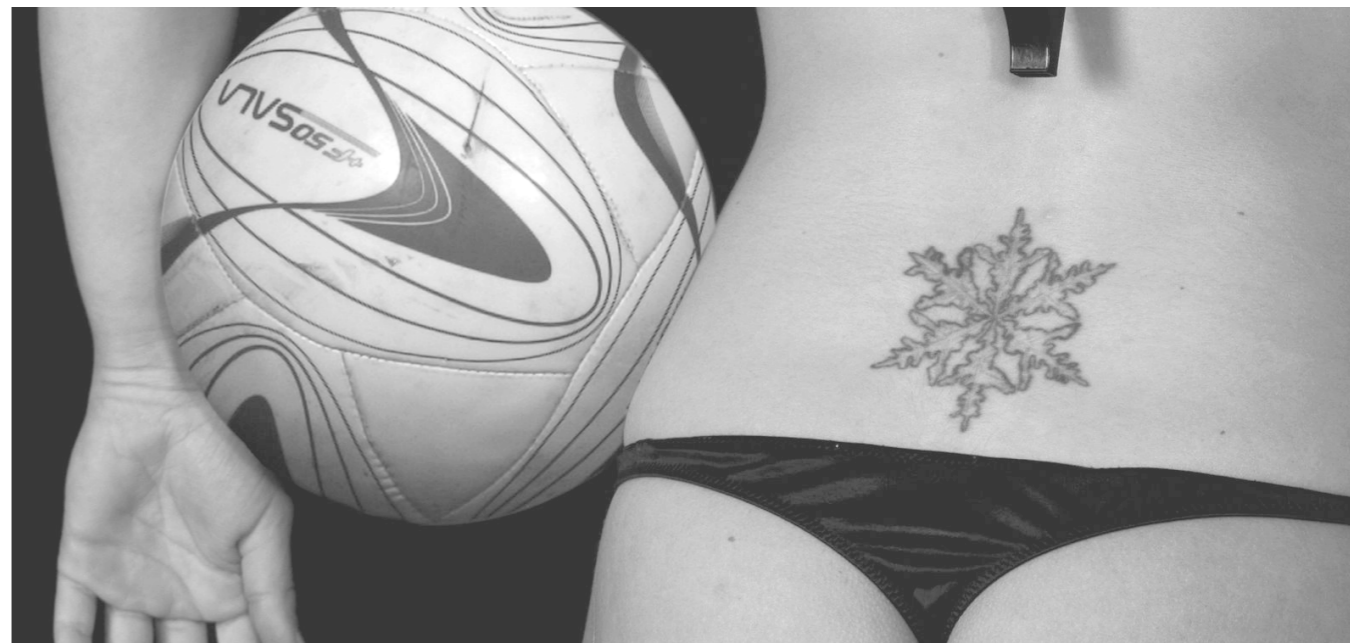
Faré un breu resum (perdó per la redundància) de tot açò. És molt fàcil. El Benicarló (oé, oé, oé, oé) va guanyar al camp del Nules i el San Rafael (immediat seguidor nostre i també oé, oé, oé, oé) va perdre amb estrèpit i ignomínia contra el San Pedro del Grau de Castelló. No hase falta dir nada más. A hores d'ara li portem (oé, oé, oé, oé) vuit punts més el del golaveratge que es diu a l'equip que ens segueix en la classificació i que marca la línia del descens (San Rafael, repeteixo) i nou al de més avall encara (precisament San Pedro).

A hores d'ara queden per disputar quatre partits, és a dir, hi ha nou punts en joc. Si els deixebles de l'inclitíssim Ramon Callarisa, entrenador, regidor i animador sociocultural per antonomàsia de San Rafael no els guanyen tots o n'empaten com a molt un, no ens podran agarrar encara que nosaltres traguérem a jugar els suplents del juvenil. Els d'aquest poblet tenen un calendari però força assequible per al seu potencial (jo, jo) i segurament no encaixaran ni un gol.

El San Pedro ho té, si cap, encara pitjor. Dels quatre partits que li queden, dos els perdrà segur. El primer contra nosaltres aquest proper diumenge i l'altre contra el Benlloch el diumenge següent. L'única cosa que em fa temor és que aquests grauers no sé com s'ho arreglen (serà cosa del Cel, dic jo) que sempre acaben salvant-se l'últim moment. A més, bé deuen estar una mica forts perquè diumenge passat li'n van clavar quatre al San Rafel. Haguera pagat per veure-ho, de veritat. El partit, com tants i tants dels que es juguen al Javier Marquina (es diu així el nom del camp de futbol del port de Castelló?) es va acabar com el ball de Torrent amb la ja clàssica actuació del senyor Callarisa que va aconseguir, sense esforç, amb la naturalitat que el caracteritza, ser expulsat. Aquest senyor és el rei del fairplay, tot un cavaller, un senyor digne representant de no sé què ni no sé qui (bé sí que ho sé però no vull dir-ho).

Nosaltres ho vam fer d'allò més bé a Nules. Guanyàvem fins i tot per 0 a 2 i al final els locals ens en van marcar un. Campions, oé, oé, oé.

No cal dir que el partit que jugarem diumenge vinent al Municipal Pichi Alonso és definitiu. Si guanyem ens hauran de fer el passadís a tots els camps que anem i si perdem... com hem de perdre, home?, com hem de perdre? El que hem de fer es pujar tots al futbol i fer força per acabar de salvar matemàticament (bé, ja està salvada matemàticament, però no se m'acudia cap paraula més) la temporada. I són molts els motius per anar-hi. Molts. És l'excusa perfecta per sortir-se'n d'aquella comunitat de compromís a la qual has anat encara no sap per quin motiu i de sobte et veus amb mig perdigó a base de vinatxa i cava. És el moment de ideal per dir-li a la dona que te'n vas a comprar tabac. És una hora de cine per pillar el solet i si t'avorreixes (és possible) tancar els ulls i deixar-se endur per aquella picoreta tan agradable. És, en fi, la millor ocasió en ni se sap els anys de poder veure com el CDB es manté a regional preferent només amb jugadors del poble. I això, com deia l'anunci, no té preu.

El Benicarló Aeroport Castelló s'imposa al Guadalajara i aconseguix la quarta posició

text VICENT FERRER

4 BENICARLO AC: Leandro, Xapa, Fali, Lolo, Valença; cinc inicial; Dani Salgado, Genaro y Vadillo.

0 GUADALAJARA: Didac, José Ruiz, Calos Anos, Minhoca, Cogorro; cinc inicial; Charly, Kiko, Keny, Jordi Illa, Marquinhos y Emerson.

ÀRBITRES: Martínez Segovia (Castilla-La Mancha) i Ponce Medero (Ma-drid). Van mostrar tarjeta groga als visitants José Ruiz i Marquinhos.

GOLS: 1-0 min. 13, Lolo. 2-0 min. 26, Genaro. 3-0 min. 31, Fali. 3-1 min. 32, Charly. 4-1 min. 37, Valença, doble penal.

INCIDÈNCIES: Bona entrada al Pavelló Municipal, uns 1500 espectadors.

El Gestesa Guadalajara va intentar al llarg de tot el partit complicar-li la vida al Benicarló Aeroport Castelló, però va haver de claudicar davant la qualitat dels jugadors locals, ahir minvats per la falta de dos jugadors.

Una primera part de clar color local amb clares oportunitats de gol que es va encarregar d'anar desfent el jove i prometedor porter Didac. Després del descans els locals van sortir a jugar de manera pràctica deixant el domini a l'equip alcarreño, per sortir ràpids a la contra, sentenciant el partit amb dos gols de bella factura. La victòria permet l'equip que entrena Miki ascendir a la quarta posició després de la derrota del Lobelle a Santa Coloma. El partit va començar amb un Benicarló Aeroport Castelló que desitjava tancar el partit prompte, però es va trobar amb un rival que els pressionava en les seues eixides i els complicava el moviment de baló pel que, en diverses ocasions, Lligendro va haver de pujar a l'atac per a intentar trobar més espais. A poc a poc els atacs locals van començar a dur perill, amb rematades des de diverses posicions, però Didac ho treia tot, quasi sempre a corner per a evitar una segona jugada, però malgrat la seua qualitat no va poder impedir que Lolo marqués. Amb el gol els benicarlandos van insistir, sense aconseguir més gols. Per contra no va saber l'equip alcarreño aprofitar que els locals cometeren la cinquena falta a vuit minuts del final. Després del descans el domini va correspondre més al Gestesa Guadalajara, però es van trobar amb la fèrria defensa benicarlanda, la segona menys golejada de la lliga. Els contraatacs eren sempre perillosos i va ser Genaro qui va obrir el camí de la victòria amb una

rematada per tota l'esquadra i minuts més tard, en la millor jugada de la vesprada, Fali, sol al segon pal, marcava el tercer que deixava el partit sentenciat, però encara va agafar Charly una rematada que va sorprendre a Leandro ficant una mica d'emoció, però el seu equip s'havia carregat de faltes i Valença va tancar el marcador, al transformar un doble penal; minuts després el brasiler va veure com Emerson li aturava altre llançament des dels deu metres.

Minut 41

Després del partit l'entrenador del Gestesa Guadalajara, Andréu Plaza, després de saludar els molts amics que va deixar en el seu pas per Benicarló, va comentar, "crec que per els espectadors ha estat un partit molt bo, ja que s'han vist gols i el seu equip ha guanyat. Han estat superiors a nosaltres, malgrat que tot l'equip ho ha donat tot, però ens hem trobat amb una defensa molt ben disposada a la qual sempre costa molt marcar-los gols. Ells han sabut jugar el partit que els interessava, necessitaven guanyar i per això els meus jugadors els han pressionat per no deixar-los jugar com saben". Per la seua banda el tècnic local Miki es va mostrar molt content al final, "en aquest partit hem deixat el joc de galeria per fer-ho pràctic. Nosaltres necessitàvem guanyar perquè aspirem a la quarta plaça, que de moment tenim perquè l'Ivori ha guanyat al Lobelle. A més he hagut de dosificar molt els jugadors, ja que solament tenia tres canvis, però els que han eixit han demostrat estar físicament molt bé. Estem els primers després dels tres grans, per tercer any consecutiu i encara així hi ha gent que intenta fastiguejar-nos. Amb tot el que ha passat és un gran mèrit de tota la plantilla".

SANT JORDI SOLIDARI 2009

text Alumnes de sisè del CP Mestre Francesc Català

El 23 d'abril, com tothom sap, és el dia mundial del llibre i també La Festa de Sant Jordi.

El col·legi Francesc Catalan des del passat curs ve col·laborant amb l'ONG ACNAS en un Sant Jordi Solidari, que consisteix en que els alumnes porten llibres de casa seua i que el dia de sant Jordi es venen a 1 €. Els diners recollits van a aquesta ONG per tal de construir escoles a les zones més deprimides de Nicaragua.

Durant tota la setmana també es van realitzar diferents activitats al voltant del Dia del Llibre. Alguns cursos van preparar contes, altres endevinalles, altres van fer un recull de cançons i dites, es va contar i dibuixar la història de Sant Jordi i el Drac,....

Tanmateix dos membres d'ACNAS van vindre a l'escola a explicar en que es van destinar els diners solidaris que s'havien arreglat en la primera campanya del Sant Jordi Solidari, així amb una projecció audiovisual van explicar com havien ajudat a construir una nova escola a la zona de San Ramon a Nicaragua.

El divendres 24 pel matí es van preparar unes taules al passadís de l'escola per exposar tots els llibres recollits, després del pati per grups classe es va visitar l'exposició. Per la tarda els alumnes van tornar a l'exposició a comprar per 1 € el llibre que més els agradava. Finalment van ser les mares i pares els que van entrar a participar d'aquest acte solidari, on es van recollir més de 250 € que aniran a aquesta ONG.

El divendres 24 pel matí es van preparar unes taules al passadís de l'escola per exposar tots els llibres recollits, després del pati per grups classe es va visitar l'exposició.

Benicarló prepara la II Mostra de Teatre Jove

text REDACCIÓ

Del 8 al 10 de maig tindrà lloc la segona edició de la Mostra de Teatre Jove de Benicarló, una iniciativa de la Regidoria de Cultura que té com a principal objectiu donar a conèixer a les escoles de teatre i als instituts d'educació secundària els treballs teatrals realitzats per autors joves.

Enguany, la Regidoria de Cultura, conjuntament amb l'escola de teatre L'Escenari i Josi Ganzenmüller com a director, ha seleccionat dos grups teatrals: el grup Ipso Facto de l'IES José Vilaplana de Vinaròs i l'Escola de Teatre L'Escenari de Benicarló amb el seu grup La Escalera.

El grup Ipso Facto inaugurarà la Mostra el dia 8 a les 22.00 hores i presentarà l'obra Diario de la Patricia (hoy heroínas despechadas), dirigit per Charo de la Haba i Jesús Gracia, mentre que el grup de teatre L'Escenari encetarà la segona jornada de la Mostra, dissabte 9 de maig, amb l'obra "La ratita presumida" (19.00 h). A continuació representarà "Cenicienta Siglo XXI" (19.30 h) i tancarà la Mostra amb l'obra "L'amor és

més fort" (22.30 h), del reconegut autor benicarlando Rafael Santapau. Diumenge es repetirà el mateix programa que dissabte amb horaris diferents: "La ratita presumida" a les 18.00 hores; "Cenicienta Siglo XXI" a les 18.30 hores i "L'amor és més fort" a les 20.30 hores.

GRAN CONCERT DE LA BANDA "CIUTAT DE BENICARLÓ" AL PALAU DE LES ARTS

text REDACCIÓ

Les 3 Bandes guanyadores en la XXX Edició del Certamen de la Comunitat Valenciana al 2008 (l'Harmonia Societat Musical d'Alacant en 3a Secció, la Societat Musical la Armónica de Cox en 2a secció i l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" en 1a secció) van ser les bandes encarregades de celebrar el primer dels tres concerts institucionals per a celebrar el Dia Valencià de la Música.

L'Auditori del Palau de les Arts Reina Sofia va ser l'excel·lent recinte escollit per celebrar aquest concert on cada Agrupació va oferir un programa de 20 minuts de música amb obres molt atractives.

En el cas de la Banda "Ciutat de Benicarló", el seu director, Pablo Anglés, va aprofitar l'ocasió per estrenar dos de les 3 parts de l'obra Atmospheres, de John Golland, composició de gran exigència que, juntament amb l'obra Elements, del mateix director, constituirà el programa que interpretarà en el proper repte de la agrupació benicarlanda, l'actuació el dia 25 de juliol en The World Music Contest Kerkrade, on participarà en la primera secció juntament amb altres 26 agrupacions de primer nivell de tot el món.

Els quasi 100 músics presents a l'escenari oferiren una gran interpretació d'aquesta obra i de l'altra que completava el programa, With Heart and Voice, de David R. Gillingham. Els nombrosos espectadors, molts d'ells vinguts des de Benicarló aplaudiren amb gran entusiasme l'actuació de la Banda de Benicarló.

Els parlaments de les autoritats presents, encapçalades per la Consellera de Cultura, Trinidad Miró, el President de la Federació de Societats Musicals, Josep Francesc Almeria, i la Directora del IVM, Inmaculada Tomàs, destacaren la importància de la música de vent a la nostra Comunitat i la necessitat i compromís de que aquesta tingui un recolzament absolut de les diferents administracions.

Per finalitzar l'acte, una selecció de músics de les tres bandes, dirigides per José Fabra Catalá, interpretaren 3 temps de la Fantasia Morisca, de Ruperto Chapí en commemoració del centenari de la seua mort i l'himne de la Comunitat Valenciana, que també aquest any celebra el centenari de la seua coomposició.

Els propers concerts commemoratius se celebraran el dia 3 de maig al Teatre Principal d'Alacant i el dia 10 de maig a l'Auditori de Castelló.

Fantàstics Marc Fresquet i Miguel Piñana

text REDACCIÓ

Importants victòries de Marc Fresquet i Miguel Piñana que va fer que el Club Natació Benicarló brillara amb intensitat en la majoria de proves disputades gràcies a la bona actuació de tot l'equip, destacant Paula Saura en la categoria femenina.

Els nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló van aconseguir arribar fins a 17 vegades en els primers llocs en les diferents proves, a més d'aconseguir nombroses mínimes autonòmiques en la VI Jornada del Trofeu Interclubs disputat a la ciutat de Castelló de la Plana el passat 25 i 26 d'Abril. Els equips participants van ser el CN Ferca, CN Gandia, CN Don Bosco, CN Costa Azahar, CN Turis, CN Vila-Real, CN Vinarós, CN Sirenas, CN Onda, CN Acuatic Castellón y CN Benicarló amb un total de 152 esportistes de la natació.

En esta ocasió l'equip masculí va estar compost per Agustín Parra, Albert Astor, Carlos Fuente, David Marqués, Ferrán Marzá, Ferrán Remolina, Guillermo Soriano, Javier Traver, Joan Ferrán Barrachina, Jordi Curto, José Antonio Adell, Lluch Añó, Manuel Montserrat, Marc Fresquet, Marcos Fuente, Miguel Piñana y Vicent Prats. Destacarem les següents marques de Marc Fresquet, que va aconseguir la victòria en els 100 m lliures amb un crono de 54,29, la segona posició en els 50 m papallona amb un crono de 27,61 i novament la segona posició en els 100 m papallona amb un crono de 1:02,31, i la 4a posició en els 200 m estils. En els 1500 m lliures la victòria va ser per a Miguel Piñana amb un crono de 17:15,96 i la segona posició en els 100 m braça i un crono de 1:10,49 i va finalitzar en la tercera posició i un crono de 4:20,80 en els 400 m lliures i 5a posició en els 200 m lliures; Marcos

Fuente tercer en els 200 m papallona amb un crono de 2:32,82 i la 5a posició en els 100 m papallona, 100 m lliures i 200 m estils; José Antonio Adell tercer en els 50 m papallona amb un crono de 30,33; David Marqués tercera posició en els 100 m esquena i un crono de 1:04,20; Ferrán Remolina 4t en els 100 m lliures i 5t en els 50 m lliures; Carlos Fuente 4t en els 200 m braça; Javier Traver 4t en els 50 m papallona i Agustín Parra 5t en els 50 m papallona.

L'equip femení va estar format per Andrea Fuentes, Claudia Campos, Inmaculada Cerdá, María Coll, Mari Carmen Sorlí, Marina Herrero, Montserrat Astor, Paula Gil, Paula Saura, Raquel Fabregat, Sara Marqués y Susana del Olmo. Destacarem l'actuació de Paula Saura amb el segon lloc aconseguit en els 100 m papallona i un crono de 1:10,95, la segona posició en els 50 m papallona i crono de 32,70 i la tercera posició en els 50 m lliures en 29,81 i 100 braça 1:20,72; Susana del Olmo segona en els 1500 m lliures amb un crono de 18:44,36; Raquel Fabregat segona en els 100 m esquena amb un crono de 2:40,86; Andrea Fuentes tercera en els 200 m estils i un crono de 2:43,10- 4a posició en els 100 m lliures i 5a en els 50 m papallona; Claudia Campos tercera en els 50 m braça i un crono de 38,92 i Marina Herrero amb la 4a posició en els 50 m esquena.

I dissabte que ve 2 de Maig de 2009 se celebrarà en la piscina municipal de Benicarló el X Trofeu Ciutat de Benicarló en dos sessions matí 10:30 hores i vesprada 17:00 hores participant la categoria masculina 98-99 i la femenina 99-00 Benjamins. Cada nadador inscrit podrà disputar un màxim de 4 proves. Es realitzarà una classificació en cada proves individual i relleus, per clubs masculí i femení, medalles als tres primers classificats.

Concert

text JOAN HERAS

Després d'uns segons de silenci, quan tothom ja està ben preparat, el director dona la indicació perquè els dits de la jove pianista comencin a fer néixer la bellesa tot fent reviure un concert per a piano i orquestra que Robert Schumann va escriure en ple Romanticisme. Ben aviat, però, el monòleg cadenciós d'una melodia que des de les tecles del piano va dibuixant intensitats es veurà contrapuntat per una bona part de l'orquestra. El diàleg, la lluita, la cooperació conflictiva i plaent ja s'ha posat en marxa i, tots junts, aniran resseguint durant una mitja hora llarga els paisatges de l'ànima. El piano i l'orquestra són dos pols que tensionen aquell arc de què parlava Heràclit: la nostra realitat és el resultat d'una harmonia de contraris, és l'equilibri de forces en tensió que es necessiten, que es complementen, que no poden ser l'una sense l'altra. El piano i l'orquestra lluiten per definir el seu territori perquè necessiten marcar la pròpia identitat, deixar constància de la seva veu, volen ser alguna cosa. Però és evident que només són alguna cosa perquè formen part indissoluble d'un tot, perquè són peces d'una realitat màgica que no seria la que és sense l'aportació dels seus elements constitutius que no es conformen en ser una simple part d'un tot –la peça d'un engranatge– sinó que esdevenen elements d'un tot gràcies a la seva voluntat de ser una realitat amb entitat. El piano vol definir-se com a individualitat que marca la seva veu predominant enfront de l'altre bloc, l'orquestra, que se'l vol fer seu tot marcant la seva pròpia personalitat com a cos múltiple i ple de matisos. La màgia d'aquesta lluita, d'aquesta tensió de contraris que s'afirmen i que només gràcies a això s'atreuen inevitablement, genera una bellesa íntima, secreta, lluminosa.

Càlidament els compassos avancen. La tarda del dissabte creix a cop de tendresa i de bellesa. Els segons es vesteixen de notes, de notes diverses que saben entrelligar-se, com una s'avia dansa, per a dibuixar un paisatge especial. La sala és plena de silenci que escolta, de misteri, de sorpresa davant la força de la música que ens arrossega, que ens acompanya –com un fil d'Ariadna– pels tortuosos o serens racons de la nostra ànima. La força de la música, la força d'un codi simbòlic que ens fa vibrar. La música que per Pitàgores no era res més que el resultat harmoniós del moviment dels astres; la música que per a Schopenhauer ens acosta a la voluntat, a allò més íntim i seré de la vida; la música que per a Nietzsche ens fa viure amb plenitud la vida com un devassall d'existència, dionisiacament. Aquesta música que és un tresor exclusiu del nostre estimat planeta perquè sense atmosfera no hi ha so –té sentit un univers sense so, sense música?

El primer moviment acaba. Esclata a la platea una

simfonia d'estossecs i uns quants papers de caramel. La jove pianista reposa les mans a la seva falda i mira al director. De seguida s'enceta el segon moviment. El programa de mà explica que la pianista va néixer en una ciutat de Romania ara fa trenta anys i que ja té un llarg currículum de concerts per tot el món. El seu nivell tècnic sembla indiscutible, però a mi em sembla que té una manera especial de tocar el piano, de quasi acaronar les tecles perquè les seves notes tinguin un aire trencadís, com una petita gota de pluja que rellisca suaument pel vidre d'una finestra. També cal forçar la intensitat quan la música parla del dolor, de la fúria, de la festa. Sense partitures –no li calen– fa reviure, amb convenciment, l'obra que va escriure Schumann. En certs moments, sembla que la pianista tanca els ulls per sentir encara més intensament allò que els seus dits i la orquestra estan creant. I m'inquieta imaginar què deu estar pensant en aquests moments. ¿Segueix atentament el so que ara dibuixen com si no fos ella la qui està tocant?, ¿s'imagina al compositor en el moment de la creació i en la satisfacció que li suscitaria poder estar avui aquí entre el públic?, ¿o potser pensa, mecànicament, sense adonar-se'n, que la setmana que ve ha de tocar a París i no tindrà temps d'anar a veure el seu germà que està malalt? La llegenda explica que Tete Montoliu, el genial pianista de jazz, havia fet concerts amb un auricular a l'orella per seguir la retransmissió radiofònica d'un partit del Barça.

El concert avança i la música em porta cap a llocs imprecisos dels meus dies. I quan acabi el concert, direm que hem de repetir més sovint l'experiència de la música –sigui de l'estil que sigui– en directe, en concert, perquè la màgia d'uns moments dedicats només a escoltar allò que els intèrprets ens ofereixen allà mateix, davant nostre, és un regal que no té preu. Podem gaudir de la música enllaunada i això ens permet tenir a l'abast una immensitat de música. Però si ara escolto el concert per a piano i orquestra de Schumann no serà ben bé el mateix perquè, entre altres raons, la jove pianista que fa néixer notes com petites bombolles de sabó ara no hi és (a on deu ser avui?).

Fronteres

Alimentant la cultura

text ROBESPIERRE

Ara que he agafat una mica el ritme -espero no perdre'l i continuar donant la tabarra- anirem traient-li punta, de tant en tant, a algunes de les curioses iniciatives del nostre estimat ajuntament. Compte, no és que no desitge que el nostre ajuntament no tinga iniciativa, tot el contrari, ja era hora que en demostrés que en té, però... algunes iniciatives, algunes, més valdria que se les guardara.

Com deia, de vegades, apareixen iniciatives curioses i aquesta, certament, no podríem catalogar-la d'altra manera. Per si no ho sabíeu, ja us ho dic jo, el nostre ajuntament s'ha anat fent, al llarg de bastants anys i després d'un bon grapat de premis literaris convocats, amb un fotimer de llibres publicats que, com sol ser habitual en aquesta casa, i amb solució de continuïtat (perquè no té pinta que la cosa s'ature si fan el que han fet fins ara), han anat acumulant pols i més pols (i la que els espera encara).

I així, amb el seu fons de llibres que té emmagatzemat, a munts, en un "quartutxo" de la casa consistorial, de sobte, veient que s'apropava el dia del llibre va i agafa la iniciativa de regalar-los al públic. Al tanto, tot i que, a primera ullada, la iniciativa podríem catalogar-la de correcta, per allò d'apropar la cultura a la gent, no tenim massa clar la manera de fer-ho: regalar-los al mercat, entre col i carxofa.

A veure, què voleu que us diga, no li veig massa la relació entre una tomata, o una ceba, o si m'apuren encara més, entre un filet de vedella, o unes manetes de porc o, fins i tot, un bon rap... i els versos d'Espinela, la flor Natural, o... per ficar només uns exemples.

Podem escoltar comentaris tan sucosos com aquests, "Prenga senyora, perquè pugui apreciar millor el sabor d'aquesta poma, "golden", entre mos i mos, vaja llegint aquests versos de Rolindez", li deia la verdulera a una escèptica clienta. O, "mire senyor, aquestes carxofetes, si les fa al vapor, li sortiran millor si abans les adoba amb unes lletres de la lectura d'aquests versets de l'últim Flor Natural. O, "mire quin polpet a la benicarlanda tan bo li sortirà si, mentre va baquejant el polp perquè perda la duresa, el va regalimant amb unes línies d'uns versets de lloança al vi Carlon", li explicava la peixatera a la seua clienta, mentre ella fruïa amb avidesa la lectura dels versos de l'últim premi Ciutat de Benicarló. No es pot negar, cridaner. Sens dubte.

La Guillotina

"No pel fet que es desempalleguen els llibres entre verdura, carn o peix, que ja, si no pel poc valor que demostra tenir per a vostés la cultura."

Que voleu que us diga. Ja sabem aquella dita que diu que "a caballo regalao no le mires el dentao", però cal arribar a tant?

A veure, és clar que no saben què fer amb tota eixa poesia que tenen tancada i barrada però... calia desprestigiar-la així? Senyors meus, si no saben què fer amb tots eixos llibres de poesia (només regalaven els llibres de poesia que portaven anys i panys dormint el somni dels pocs justos), busquen iniciatives més acurades i d'acord amb el que pot representar l'esperit d'un llibre, encara que siga de poesia. Ara, si el que volien és llevar-se de damunt els llibres, de qualsevol manera, a fe que ho han aconseguit.

El que passa és que ni cal desprestigiar els llibres, ni la mateixa poesia ni, de retruc, la pròpia cultura. I no pel fet que es desempalleguen els llibres entre verdura, carn o peix, que ja, si no pel poc valor que demostra tenir per a vostés la cultura. En majúscules.

Ja m'imagino que no han volgut, en cap moment, menysprear l'obra literària d'aquests autors que, en el seu moment, van dipositar en l'ajuntament la seua confiança, tot el contrari, segurament han volgut donar-li la màxima difusió i, han pensat que, quin lloc millor, que allà on hi ha tanta gent: el mercat. Ni les llibreries ni els centres educatius.

Certament, no puc negar que els ha quedat, contundent, aquesta manera tan barroera que tenen d'alimentar la cultura. Tot i que, segurament, a vostés, això, ni se'ls ha passat pel cap. Moltes llums, fins ara, la regidora de cultura no n'ha demostrat tindre. Bé, només per cobrar.

FOTO!

Degustació de suc de taronja el passat dissabte 25 d'abril en la fruiteria Benihort de la Plaça Tres Reis de Vinaròs. Va ser tot un èxit .

laveubenicarlo@terra.es

MONOLINGÜISME EMPOBRIDOR

El del PP, també a Europa. Ací ja s'havien significat contra els programes d'immersió, als territoris bilingües, que garanteixen un coneixement paritari del català -valencià inclòs- o de l'èuscar o del gallec i del castellà i s'escarranxaven en defensar l'escolarització, només en castellà.

A la vista, però, del poc èxit aconseguit -atès que totes les instàncies acadèmiques i científiques els desautoritzaven- han traslladat la seua dèria monolingüista i empobridora a Europa i posaven "una pica en Flandes", en fer aprovar a la comissió de Cultura de la UE, un text confós i estrambòtic contra el bilingüisme i clarament afavoridor del monolingüisme castellà. Ara, però, per 335 vots a favor, 279 en contra i 69 abstencions, la raó s'ha imposat i el Parlament europeu abona "salvaguardar el multilingüisme, en els països i regions on coexisteixen dues o més llengües oficials".

Pobrets! Si ja al "bilingüisme" no arribaven, ara el "multilingüisme"...

Marc Antoni Adell

Dr. Climent

SANITAT MARITIMA

Darrerament el doctor ha marxat a la comarca del Baix Ebre per realitzar unes tasques de sanitat marítima. Exercicis de reanimació cardio-respiratòria amb el maniquí RESUSCI ANNE i inspecció de farmàcies als vaixells de pesca al port de l'Atmella de Mar. Després del treball va ser invitat pel cabildo a la fonda casa Julio on van fer les delícies del doctor, caldo de gatet i peix a la brasa. Un àpat inoblidable que el metge espera repetir aviat.

ve de la pàgina anterior

Normalitzats en valencià...

Com la majoria de polítics locals saben, i segons el govern municipal del PP, també, Benicarló ja està normalitzat en valencià. Estar normalitzat en valencià vol dir que l'ajuntament "funciona amb normalitat en valencià".(?)

I així, els tafaners, hem descobert que entenen l'alcalde Marcelino, la regidora de Cultura Durà i companyia, pel que fa al fet d'estar, completament normalitzats, en valencià. Doncs, sembla, que és un sistema nou pel qual un ciutadà que té algun dels seus rebuts de pagament domiciliat en valencià, exclusivament, el criden per telèfon al lloc de treball, diverses vegades, si cal (fins que el troben), perquè que sàpiga ben bé que el seu rebut, "en valencià", ja el té amanit a la casa gran perquè puga anar a pagar-lo. I el pacient ciutadà va a l'ajuntament perquè li donen el rebut. Bocabadat escolta les instruccions que li donen: "ves-hi al banc, paga el rebut, ací tens tres còpies una per al banc, l'altra per tu i, una tercera, perquè ens la tornes abans del dia trenta, per justificar que ho has pagat". Tot aquest servei excel·lent i diligent per a un rebut domiciliat... en valencià.

... i ara també en castellà. Pobrets.

Ara, d'ací a quatre dies, quan el nostre polítics posaran en pràctica allò que han aprovat en ple, la normalització de l'espanyol, que encara no ho està (segons Marcelino, Durà, Kuen-ka i companyia), la faena serà dels pobres ciutadans que encara no estan normalitzats en espanyol. No, d'un o dos, que ara volen els rebuts normalitzats

Exercici de Tir Policial a la pedrera d'"El Puig" amb el "pseudopoli", Marzal, al seu capdavant

La Policia Local va realitzar un exercici de tir policial dijous passat i divendres 23 i 24 d'abril participant tota la plantilla en actiu. Actualment els components de la Policia Local tenen de dotació les pistoles H.K models P30, USB i USB Compac d'entre 13 a 15 bales per carregador i les pistoles Smith & Wesson mod 910 de 15 bales per carregador. Aquest any els Agents rebran per a dotació personal les noves armilles Lifemax de protecció personal. **El Regidor de la Policia Local Marcos Marzal va estar en l'exercici de tir interessant-se per la progressió dels exercicis i provant l'efectivitat de les armes de dotació reglamentària.** Els exercicis van consistir en la realització de 6 exercicis de tir alternant diferents distàncies d'entre 10 i 25 metres.

en valencià, no, de tot el *mogolló* que són en castellà. No res que quan estarem tots normalitzats, valencians i castellans, ens ho passarem la mar de bé: ens cridaran a la faena, anirem a l'Ajuntament, ens donaran els rebuts, i ens faran l'explicació, anirem al banc, pagarem el rebut

domiciliat, i normalitzat, i abans del dia trenta tornarem la còpia a l'Ajuntament. Quina atenció, no?

A això li diuen **NORMALITZACIÓ** els senyors regidors del PP. Les seues genialitats no ens deixen de sorprendre.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Això sí que és treballar

Perquè després no es diga que alguns treballadors dels nostre ajuntament no donen el callo quan cal. Eren les 11 de la nit del passat divendres i les llums de l'àrea de cultura del nostre ajuntament, que dona a la plaça Maria Victòria, resplendien més que el sol de mitja nit. Certament aquest personal no deu tindre parangó dins l'administració pública benicarlanda perquè estar a aqueixes intempestives hores treballant, tenint en compte que precisament la responsable d'aquesta àrea, la regidora Durà, s'ha caracteritzat per treballar de manera inversament proporcional al seu sou astronòmic, o siga, no res, doncs, ja és tota una fita. I a fe que hi devia haver-hi algú: una jaqueta hi era penjada al respall d'una de les cadires. Llums i jaqueta, festa completa.

Això sí que és treballar (i 2)

Ara, no hem acabat d'entendre que al dia següent, i al següent, matí i nit, les llums també continuaven enceses... i la jaqueta al mateix lloc. Doncs, sí que són treballadors aquesta gent, no? Ja ho vam pensar quan diverses vegades havíem dit que l'aparell d'aire condicionat els dividres de nit s'engegava i s'apagava continuament! No res, tot siga pel treball. La setmana que ve tornarem a passar.

Llibre dels dolços

Vam arribar a la porta i... allí ens vam quedar. Ple, de gom a gom. No cabia ni una agulla. La

presentació del llibre dels dolços de Benicarló va esdevindre un èxit sense precedents. Un treball molt ben fet pels autors i una acabat perfecte dels editors va fer el miracle de la llepolia dels benicarlandos. La nostra més cordial enhorabona a tots, autors, editors i... benicarlandos, que, tot i la crisi, van saber correspondre emportant-se a casa una xicoteta, dolça, i molt important part del nostre patrimoni culinari. No sabem qui ho va dir però tenia raó, "les coses ben fetes no tenen fronteres". I si són dolces... encara més.

Platges a Madrid

Ja només ens faltava saber aquesta. Us expliquem. Així, un tafaner, passejant per la mar s'ha trobat, a la platja del Morrongo, un rètol, "informatiu", la mar de... fantàstic. Un rètol que indica que la Fundació que atorga les banderes blaves informa que si els banyistes necessiten més informació sobre la platja poden trucar o dirigir-se a un número de telèfon de... Madrid. Ei, que no és broma. De Madrid, sí... que allà, sembla, que de platges en saben molt, com tenen la del Manzanares!

Platges a Madrid (i 2)

Cada vegada entenem més la raó per la qual això de les banderes blaves és un bufa la gamba. Encara recordem quan fa uns anys, mentre els cagallons suraven a vora de platja i les analítiques eren perfectes la bandera blava onejava amb tot el seu esplendor mentre Mundo mirava cap a altra banda i no la retirava. El que dèiem que a Madrid, de banderes i de platges en saben la gana.

Així, un tafaner, passejant per la mar s'ha trobat, a la platja del Morrongo, un rètol, "informatiu", la mar de... fantàstic.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Passen les setmanes i passen els mesos, però la nòmina de nous col·laboradors no acaba d'engegar. Amb això no vull dir que els que hi ha no m'agraden, no. Jo em refereixo a aquells que fa anys escrivien amb una certa regularitat i van deixar de fer-ho per no se sap què, que no han tornat a aquestes pàgines. Ells s'ho sabran.

Comencem la portada amb una foto del remodelat carrer del vici, del qual ja no queda absolutament res d'allò que li va donar aquest nom. Potser ara seria el moment de canviar-li en nom per un altre més adaptat als dies que vivim. Encara que es veu que de vici, encara n'hi ha en aquest carrer. La imatge de la cadira buida encaixa molt bé amb allò que es vol denunciar, que no és altra cosa que l'absència de plens municipals. En el que portem d'any, només se n'ha celebrat un. Visca la democràcia. Això sí, a partir d'ara ja no ens en deixarem cap perquè el *Madrid* està fora de la *Xampions lig* i les processons ja s'han acabat. Ara, que si juga una cosa que li diuen la roja, no cal fer plens, ni eleccions, perquè això està per damunt de totes les coses humanes i divines. També s'han acabat les manifestacions bomberes i tabaletes de les que els nostres alcaldes en són tan aficionats. Hi haurà algun altre motiu amb tant de pes com aquestos? Segurament els nostres polítics se'n trauran algun de la màniga. El que si que voldria demanar és que els plens els passen sencers per la tele, encara que siguen en diferit. De vegades veig els del poble del costat i he de reconèixer que estic enganxat i no puc deixar de mirar-los fins que no s'acaben. Quina enveja em fan! Això de la suposada fatxenderia de Cuenca, no sé de què s'estranya ningú. És la seua manera d'actuar i ell no pot fer res per evitar-ho. Per cert, és impagable la foto on

"També he trobat que aquesta setmana han repartit una de les panissoles més merescudes que he vist mai."

es veu el màxim representant del nostre poble a Ladíspoli, amb el seu posar autosuficient explicant-los als transalpins que "ehtó eh la carta puebla de nuehro pueblo, y ha sido idea mia. A que oh guhta?".

També he trobat que aquesta setmana han repartit una de les panissoles més merescudes que he vist mai. S'ha de reconèixer que aquesta noia s'ho val perquè això que fa té molt de mèrit. Però molt. Amb la marxa que porta, Paco Flos passarà a la història com el millor regidor de cultura que hem tingut. També té molt de mèrit la seua forma de passar desapercibuda a l'hora de pensar i la lleugeresa a l'hora de parar la mà per a cobrar un sou pel que molts es pegarien. Però no és l'única que no es guanya les garrofes, no. Només cal passar llista i ens adonarem que el "dolce far niente" és l'eslògan escollit pel nostre equip de govern. Ai! Que bé es viu sense fer res...

Llegint el magnífic article de Joan Heras, m'ha vingut al pensament que no estaria mal que algú es posés a investigar sobre la repressió franquista al nostre poble, que em sembla que encara no hi ha res al

respecte. Potser siga una etapa de la nostra història que encara estiga massa tendra, però cal que es conega la veritat del que va passar, perquè va haver molta gent que s'ho va passar malament. Només és una idea.

No sé per què però em fa la sensació que els del futbol darrerament llancen missatges subliminals dirigits a no se què que segurament deu ser una poca lliga com les cròniques (?) que fan.

Veig que els del futbol sala van guanyar un partit a Segovia i van celebrar la victòria amb "magnificència". Collons, això si que és celebrar una cosa com cal.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

És que això de les "bolas y bochas" no és un esport com cal? Com he vist una notícia a la pàgina cinc i els esports van sempre a la part final...

Curses de Motocross. Se'ns explica que les proves es van fer "baix l'organització del Moto Club Benicarló". O siga, que si no ho he entès malament, els organitzadors s'ho miraven des d'un globus aerostàtic.

Perdre els papers

Sense cap mena de dubte una bona part de la nostra comunitat educativa està bastant acomodada i li agrada viure del que fan la resta de companys, i sindicats, que donen la cara amb la seua lluita "sorda i constant", i que volen fer de l'educació dels nostres fills i filles una qüestió prioritària i de futur.

Per això ens és difícil entendre com, si una gran majoria d'aquests professionals té clar que el nostre país, educativament parlant, està a la cua d'Europa i així moltes vegades ho expressa, després, a l'hora de la veritat, "discretament", s'amaga de la seua responsabilitat i espera que els que donen la cara li traguen les castanyes del foc.

Què ha canviat de fa uns mesos quan, in extremis, el Conseller d'Educació, Font de Mora, va salvar la situació de vaga imminent a l'accedir, a l'últim moment, a dialogar i crear una mesa de treball per estudiar i buscar solucions a la situació tan precària del nostre sistema educatiu? No res. Absolutament, no res.

Seguim amb més barracons que mai, aviat ja se'n plantegen de fins a tres plantes; estem a la cua quant a infraestructures esportives; no cal parlar-ne de mitjans materials; tenim un professorat desencisat i amb poques expectatives de superació; la manca de professorat és cada vegada més galopant; les inversions a l'escola pública disminueixen mentre la privada es frega les mans veient la privatització encoberta de l'ensenyament; el requisit lingüístic se'l van passant per l'entrecoix mentre el valencià va desapareixent del mapa escolar al privatitzar-se l'educació; tenim un fracàs escolar que fa por; i per si no en teníem poc la conselleria s'entesta en barallar-se

681

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

amb l'estat central pel tema de l'EPC que, com som més xulos que ningú, l'hem de fer en anglès; i com no en teníem prou, sonen les campanes del xinès i el romanès;...

I per si tot això fóra poc, ací, al nostre poble, tenim una part de l'IES Joan Coromines que fa pena, per no dir fàstic i que serveix de magatzem de taules i cadires. I si no en teníem prou, l'alcalde desvetlla, quedant-se tan ample, en referència a la nova escola que "este proyecto de Benicarló ha sufrido problemas y los papeles se perdieron por el camino". Algú pot donar més?

Ens sembla molt dur veure tot això i com alguns professors que diuen que així és, després, a l'hora de la veritat, no secunden una vaga que l'únic que pretén és ficar en el seu lloc una administració popular anquilosada i que dona mostres inequívocues d'haver perdut el nord ja molt de temps.

De la mateixa manera ens ha sorprès, també, veure com des de les AMPES el suport ha estat només amb la boca menuda. Sembla, que, algunes, se'n van oblidar d'enviar els fulls informatius als pares perquè no portaren els seus alumnes als centres educatius per fer més pressió a l'administració.

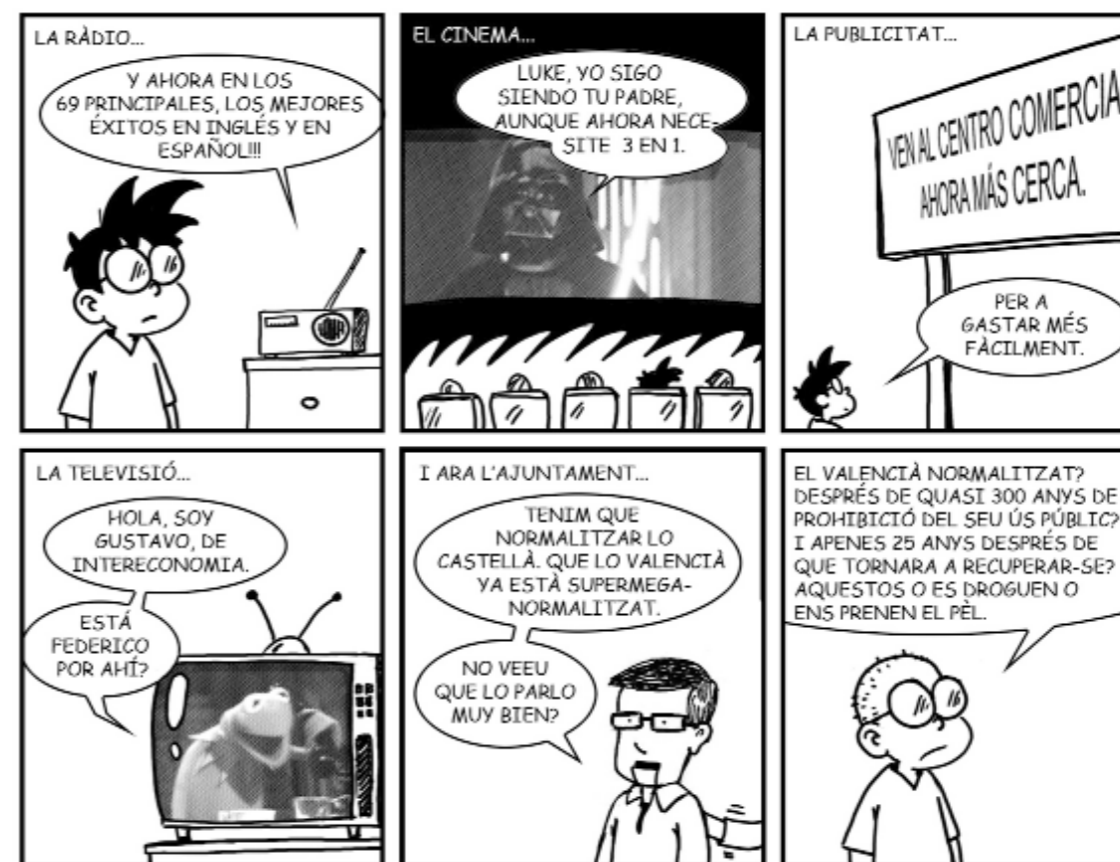
Per tancar, tal volta l'anterior data de la vaga tingués més força mediàtica, i estigués més candent, però no siguem hipòcrites, les problemàtiques continuen al mateix lloc i sense visos de canvi.

Tinguem-ho en compte perquè, pel que sembla, no només l'administració ha perdut els papers, alguns professors i AMPES, potser, també. Després, no ens lamentem.

El còmic

Per Xavi Burriel

"L'(a)normalitat valenciana"

Carxofa 1: Un grapat de carxofes per a la Penya Setrill per organitzar i dur a terme una activitat tan bonica, saludable, divertida i a la vegada dura com és la VI Pujada a peu a Morella. Esperem que la pugem fer molts anys més, per a això cal que prenguen forces amb carxofes benicarlandes amb denominació d'origen.

Panissola: Per als qui diran "mira que bonic ha quedat tot!" després de la inauguració de les noves instal·lacions del Ródenas. Aquesta exclamació haguera estat bé fa massa anys, ara, l'únic que cal dir és que ja era hora. I sí, més val tard que mai. Però més val a hora que tard.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Libreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat
Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria
Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurtar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

